

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 22C/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518202309
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2518202309.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcov: 1. V. M., nar. XX.X.XXXX, 2. W. M., nar. XX.X.XXXX, a 3. V. M., nar. XX.X.XXXX, všetci žalobcovia bytom N. S. XXX, XXX XX N. M., Česká republika, všetci žalobcovia zastúpení JUDr. Pavlom Kadlečíkom, nar. 18.12.1944, bytom Konečná 8, 921 01 Piešťany, Slovenská republika, proti žalovanej: A. D. A., rod. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, XXX XX Y., Slovenská republika, zastúpenej JUDr. Máriou Cagalovou, advokátkou so sídlom Poľovnícka 2040/10, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, Slovenská republika, o určenie neplatnosti závetu, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. P r i z n á v a žalovanej spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v 1. až v 3. rade v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 17.9.2018, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 20.9.2018, sa žalobcovia v 1. až v 3. rade domáhali určenia, že závet poručiteľa V. M. zo dňa 27.2.2015, ktorý zomrel dňa 8.11.2016, vyhotovený formou notárskej zápisnice, je neplatný. Zároveň žiadali priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok žalobcovia odvodzovali od skutočnosti, že ich otec, neb. V. M., dňa 27.2.2015 (ďalej aj ako len „poručiteľ“ alebo „závetca“ v príslušnom tvare) zriadil závet formou notárskej zápisnice, spísaný JUDr. Miroslavom Kupcom, notárom v Piešťanoch, bez zanechania listiny o vydedení, ktorým závetom zanechal závetca celý svoj hnutelný a nehnuteľný majetok žalovanej. Žalovaná na pojednávaní o dedičstve po poručiteľovi, ktoré sa konalo dňa 30.7.2018, uviedla, že v celom rozsahu trvá na prevzatí majetku prislúchajúceho dedičstva. Žalovaná v kritickom čase pracovala ako zdravotníčka rýchlej zdravotnej pomoci (ďalej aj ako len „RZP“), zo záznamov poručiteľa v zdravotnej karte poznala jeho zdravotnú diagnózu, a tým aj pravdepodobnosť dĺžky jeho života, z čoho usúdila, že poručiteľ bol v stave zdravotnej núdze, a následne aj konala, ponúkla poručiteľovi opatrovateľské služby za protihodnotu, za celý jeho majetok. Neustálym opakovaním tejto požiadavky, poznajúc stav zdravotnej núdze poručiteľa, psychickým nátlakom ho prinútila k vyhotoveniu závetu v jej prospech. Žalovaná sa neuspokojila so zanechaním celého majetku podľa závetu, ale sústavným psychickým tlakom prinútila poručiteľa, aby jej darovacou zmluvou zo dňa 12.7.2016 daroval rodinný dom s dvorom aj so záhradou, pričom k darovaniu došlo 3.11.2016. Dôvody, pre ktoré žalovaná nemohla vykonávať, a ani nevykonávala žiadne opatrovateľské služby v prospech poručiteľa, žalobcovia uviedli v žalobe zo dňa 12.4.2017 o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 6C/26/2017. Psychický nátlak žalobcovia videli v tom, že žalovaná dokonale využila stav zdravotnej núdze poručiteľa, podmienila poskytovanie opatrovateľských služieb zanechaním celého majetku poručiteľom, čím sa však neuspokojila, a prinútila poručiteľa, aby jej daroval najprv časť záhrady, o pol roka neskôr zvyšok,

kedy bol už ako darca na konci svojho života a v zdravotnej agónii. Zanechanie závetu formou notárskej zápisnice preto žalobcovia považujú za simulovaný právny úkon, keďže v danom prípade vôľa poručiťľa nebola v zhode s jej prejavom. Vôľa je právne významná vtedy, ak je slobodná a vážna. Vôľa nie je vážna, ak konajúci nesledoval právne dôsledky, ktoré by z jeho prejavu inak nastali. Keďže poručiťľ ako závetca konal pod psychickým nátlakom, sloboda jeho vôle bola vylúčená. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, že notár pri spisovaní závetu poučil závetu o následkoch vydedenia, resp. nevydedenia. Pod tlakom žalovanej dal závetca vyhotoviť závet tak, ako znie. Konanie žalovanej, ktorá psychickým nátlakom a podmieňovaním poskytovania opatrovateľských služieb poručiťľovi žalovanou za protihodnotu darovania, resp. dedením zo závetu, ako aj konanie, ktorým žalovaná prevzala do svojho vlastníctva celý majetok poručiťľa bez poskytnutia akejkoľvek protihodnoty, považujú žalobcovia za konanie v príkrom rozpore s dobrými mravmi, pretože slovenská spoločnosť neuznávala, ani neuznáva skutočnosť, aby úplne cudzia osoba si nárokovala a prevzala celý majetok opatrovaného, pričom v českom právnom systéme je takáto možnosť zákonom vylúčená. O zisťných úmysloch žalovanej svedčí aj skutočnosť, že táto 10-14 dní po smrti poručiťľa požiadala realitnú kanceláriu o sprostredkovanie predaja celej nehnuteľnosti. Neplatnosť závetu z týchto dôvodov preto namietali už v konaní o dedičstve po poručiťľovi, na čo im Okresný súd Piešťany uznesením sp. zn. 8D/110/2016, Dnot 14/2017 zo dňa 17.8.2017 uložil povinnosť do jedného mesiaca od právoplatnosti uznesenia podať žalobu na Okresný súd Piešťany o určenie, že závet je neplatný. Ako dôkazy označili notársku zápisnicu sp. zn. 8D/110/2016, Dnot 14/2017, zrejme zo dňa 30.7.2018, uznesenie vydané v dedičskom konaní dňa 17.8.2018, výsluch účastníkov a spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/26/2017.

3. Žalobcovia v ďalšom písomnom vyjadrení uviedli, že pri predbežnom prejednávaní dedičstva po poručiťľovi V. M., ktoré prebehlo u notára JUDr. Kupca, sa žalovaná vzdala dedičstva, k čomu sa nepriznáva. Potom, čo bola podaná žaloba o určenie neplatnosti darovacích zmlúv, na pojednávaní dňa 30.7.2018 oznámila notárovi, že žiada byť dedičkou. Za obdobie posledných aspoň troch rokov života poručiťľa bol jeho syn V., teda žalobca v 1. rade, na návšteve u otca v Piešťanoch, kedy žalobca v 1. rade videl jeho domácnosť, pričom otec bol vtedy úplne samostatný, osobné veci si zariadňoval sám, pomoc nepotreboval, ani o ňu nežiadal. Zo spoločných telefonických rozhovorov s otcom žalobca v 1. rade mal od otca informáciu, ktorý mu povedal „pokiaľ jej ja nedám dom, tak sa o mňa nebude starať.“ To isté otec povedal aj bratom žalobcu v 1. rade aj matke. V dňoch 28.10.2016 až 30.10.2016, t. j. krátko pred smrťou poručiťľa bol žalobca v 1. rade spolu s priateľkou R. na návšteve u otca (poručiťľa), pričom boli ubytovaní v hoteli v Piešťanoch. Pri ohlásenej návšteve nebola žalovaná prítomná v dome u otca žalobcov v prvý deň, prišla neskôr, krátko sa zdržala, potom odišla, viac sa v ten deň neukázala. Na druhý deň návštevy v dome vôbec nebola a viac sa neukázala. Skutočnosť, že otca chceli previesť do Českej republiky, uviedol v žalobe o určenie neplatnosti darovacích zmlúv, vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 6C/26/2017. Aj syn poručiťľa W., t. j. žalobca v 2. rade, ako vodič kamiónu veľakrát navštevoval otca počas jeho pracovných ciest na Slovensko, ani raz však nenašiel u otca v dome žalovanú. O tom, že žalobcovia navštevovali otca, dosvedčí aj ich matka, ktorá je bývalou manželkou ich otca. Potom, čo žalovaná zistila, že otec žalobcov zanechal závet, avšak bez listiny o vydedení, kedy prichádza do úvahy relatívna neplatnosť závetu, dotlačila otca žalobcov, aby jej daroval záhradu zmluvou zo dňa 12.7.2016, a teda otec si nechával rodinný dom, lebo žalovanej nedôveroval. Žalovaná ako zdravotná sestra vedela, že ich otec „mal dni zrátané,“ preto rýchlo, 3-4 dni pred jeho smrťou, dňa 3.11.2016 zariadila aj prepis rodinného domu „darovacou zmluvou,“ a k overeniu podpisu privolala notársku koncipientku do domu ich otca. Navrhli, aby súd závet zrušil.

4. Žalovaná uviedla, že je pravdou, že otec žalobcov v 1. až v 3. rade zriadil za svojho života závet spísaný JUDr. Miroslavom Kupcom, notárom so sídlom v Piešťanoch, vo forme notárskej zápisnice dňa 27.2.2015 pod sp. zn. N 56/2015, NZ 6625/2015, a že týmto závetom otec žalobcov zanechal žalovanej celý svoj majetok, hnuťľný i nehnuteľný, kdekoľvek sa nachádzajúci, ktorý získa aj v budúcnosti, a všetky majetkové práva, ktoré bude vlastníť ku dňu smrti. Taktiež je pravdou, že žalovaná na pojednávaní dňa 30.7.2018 pred notárom vyhlásila, že závet poručiťľa uznáva za platný po formálnej aj materiálnej stránke, a žiadala, aby dedila podľa tohto závetu. V čase zriadenia závetu vykonávala u RZP práce na základe živnostenského listu ako živnostníčka, a pracovala tak, ako jej to vyhovovalo. U RZP nebola v pracovnom pomere, a teda nebola ich zamestnankyňou. Zdravotnú diagnózu poručiťľa poznala, pretože u neho bývala od augusta 2014 s jej bývalým priateľom za základe nájomnej zmluvy, aj sa o poručiťľa osobne starala, keďže žalobcovia v 1. až v 3. rade o neho nejavili žiadny záujem. Nakoľko nie je jasnovidka, nepoznala pravdepodobnosť doby jeho žitia. Poručiťľ nebol v stave žiadnej zdravotnej núdze, bol chorý a potreboval pomoc, ktorú mu žalobcovia v 1. až v 3. rade neposkytli. Keďže žalovaná

bývala u poručiteľa, a tento potreboval pomoc, bolo normálne, že sa o neho začala starať. Žalobcovia nejavili o poručiteľa viac rokov žiadny záujem, nestarali sa o neho, dokonca mu ani nezavolali, aby zistili, ako sa má, či niečo nepotrebuje. Nevedeli ani, kedy bol hospitalizovaný. Ona mu nakupovala, varila, upratovala, prala, čo môžu dosvedčiť aj susedia. Nechcela za to od poručiteľa žiadnu protihodnotu. Ak by sa žalobcovia boli zaujímali o svojho otca, tak by boli zistili, že so súhlasom ich otca dala žalovaná do poriadku dom, vymaľovala ho, vyhádzala staré veci, kúpila linku, práčku, vynovila kúpeľňu, kam dala nové WC, umývadlo a opravila vaňu, čo tiež môžu dosvedčiť susedia. Keď otec žalobcov zoslabol, a potreboval ešte väčšiu pomoc, než mu žalovaná poskytovala predtým, posledné dva týždne pred jeho smrťou zostala žalovaná s ním doma, a starala sa o neho. Ak by vtedy v dome nebola, tak žalobcovia by ani nevedeli, že ich otec už nevládze. Okrem osobnej starostlivosti poskytovala otcovi žalobcov aj zdravotnú a ošetrovateľskú pomoc. O skutočnosti, že sa o neho starala, nasvedčuje aj vyhlásenie MUDr. Moniky Matejkovej, onkologičky a ošetrujúcej lekárky. Ako dôkaz môže poslúžiť aj súdom vyžiadaná správa od ošetrujúcej pľúcnej lekárky MUDr. Ľubice Bláhovej o predpise liekov pre otca žalobcov, medzi ktoré lieky patrili aj ampulky syntophiliinu a hydrocortisonu, ktoré sa dajú podať iba do žily, ktoré mu doma žalovaná aj podávala. Poručiteľ jej daroval nehnuteľnosti dobrovoľne ako odmenu za jej dlhoročnú starostlivosť o neho. Ak by sa o neho riadne starali žalobcovia v 1. až v 3. rade, a zabezpečili mu riadnu opateru, tak by nebol daroval nehnuteľnosti jej, a taktiež by nebol spísal testament, v ktorom uviedol ako závetnú dedičku žalovanú. Skutočnosť, že poručiteľ jej za života najprv daroval časť záhrady, a až následne zvyšok, nemôže byť dôkazom toho, že nekonal v slobodnej vôli. Tvrdenie, že pri darovaní zvyšku záhrady bol na konci svojho života a v zdravotnej agónii, je vyloženým klamstvom žalobcov. Aj zanechanie závetu formou zápisnice bolo slobodným rozhodnutím poručiteľa. Nešlo o žiadny simulovaný právny úkon. Nad otázkou dobrých mravov by sa mali zamyslieť samotní žalobcovia, ako sa starali o svojho otca, a akú pomoc mu poskytovali. Prevzatie majetku, ktorý jej poručiteľ dobrovoľne odkázal bez akýchkoľvek podmienok, nie je v príkrom rozpore s dobrými mravmi, keďže o poručiteľa sa riadne starala až do jeho smrti. Náš právny systém umožňuje závetom odkázať majetok cudzím osobám, pokiaľ vlastné deti sa o poručiteľa nezaujímajú nesarajú sa a neposkytujú mu potrebnú starostlivosť.

5. Žalovaná uviedla, že nie je pravdou, že by pri predbežnom prejednaní dedičstva urobila vyhlásenie, že sa vzdáva dedičstva, a táto skutočnosť nevyplýva ani zo zápisnice o predbežnom vyšetrení, ktorú predložila súdu. Všetky ďalšie vyjadrenia žalobcov sú právne irelevantné z hľadiska platnosti závetu. Preukazovanie starostlivosti, resp. nestarostlivosti o poručiteľa by malo význam pri zisťovaní, či boli dané zákonné dôvody vydedenia, avšak poručiteľ žalobcov nevydedil. Poručiteľ bol svojprávny, nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, žalobcovia nepredložili ani neoznačili žiadne dôkazy majúce vplyv na platnosť závetu. Náš právny systém umožňuje poručiteľovi odkázať celý majetok pre prípad smrti aj cudzím osobám, teda osobám, ktoré nie sú v žiadnom príbuzenskom vzťahu k poručiteľovi, a to aj vtedy, ak sa deti poručiteľa o neho zaujímajú a starajú sa o neho. Zákon poskytuje závetcovi zásadnú voľnosť pri zriaďovaní závetu, ktorú voľnosť obmedzuje iba v prípade neopomenuteľných dedičov, kedy relatívna neplatnosť závetu podľa § 479 OZ znamená, že na ňu možno prihliadnúť iba vtedy, ak sa jej neopomenuteľný dedič v dedičskom konaní dovoľá, avšak iba vtedy, ak je závet absolútne platný. Súd nemá právomoc zrušiť závet tak, ako to žiadali žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k ich žalobe, ale môže ho iba vyhlásiť za neplatný na základe predložených relevantných dôkazov. Zanechanie závetu formou notárskej zápisnice bolo slobodným rozhodnutím poručiteľa, spĺňa všetky zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti. Závet bol zriadený slobode, vážne a bez akéhokoľvek nátlaku, pretože ak by tomu tak nebolo, notár by odmietol závet spísať do notárskej zápisnice. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a dôkazy, ako aj preto, že závet poručiteľa, ktorý bol svojprávny, bol urobený dobrovoľne a slobodne, bez akéhokoľvek nátlaku, v súlade so zákonom, a nie v tiesni, navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a zaviazat žalobcov v 1. až v 3. rade na spoločnú a nerozdielnú náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 100 %.

6. Súd nariadil na prejednanie veci dve pojednávania, vykonal dokazovanie listinami, a to zápisnicou o predbežnom vyšetrení sp. zn. 8D/110/2016, Dnot. 14/2017, zápisnicou sp. zn. 8D/110/2016, Dnot 14/2017 zo dňa 30.7.2018, oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 8D/110/2016-49, Dnot 14/2017 zo dňa 17.8.2018, ďalej oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/26/2017 zo dňa 23.10.2018, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/29/2019-124 zo dňa 30.10.2019, ako aj vyjadreniami strán sporu a ich zástupcov, a zistil tento skutkový stav:

7. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že dedičské konanie po poručiteľovi V. M., rod. M., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom B. XXXX/XX, W., zomrelom dňa 8.11.2016, je vedené Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 8D/110/2016 a pred notárom povereným úkonmi súdneho komisára vo veci prejednávania dedičstva pod sp. zn. Dnot. 14/2017.

8. Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení sp. zn. 8D/110/2016, Dnot. 14/2017 spísanej notárom ako súdnym komisárom vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi V. M. súd zistil, že v daný deň bola vypočutá žalovaná, ktorá sa postarala o pohreb poručiteľa. Poručiteľ zomrel ako rozvedený, ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine prichádzali do úvahy jeho traja synovia, ktorí sú žalobcami v tomto spore. Poručiteľ zanechal závet spísaný na notárskom úrade v Piešťanoch pod sp. zn. N 56/2015, NZ 6625/2015, a že dedičom zo závetu je žalovaná.

9. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 30.7.2018 vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8D/110/2016, Dnot 14/2017, ktorú zápisnicu si zadovážil súd, ktorú označili síce žalobcovia ako dôkaz, avšak ju nepredložili konajúcemu súdu v tomto spore, súd zistil, že na pojednávaní vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi V. M. pred notárom povereným úkonmi súdneho komisára uskutočnenom v daný deň boli žalobcovia v 1. až v 3. rade a žalovaná notárom oboznámení s tým, že poručiteľ zanechal závet vo forme notárskej zápisnice spísaný Miroslavom Kupcom, notárom so sídlom v Piešťanoch pod sp. zn. N 56/2015, NZ 6625/2015, ktorým závetca zanechal žalovanej celý svoj majetok, hnuteľný i nehnuteľný, kdekoľvek sa nachádzajúci, ktorý získa aj v budúcnosti, a všetky majetkové práva, ktoré bude vlastniť ku dňu smrti. Žalovaná vyhlásila, že závet poručiteľa uznáva po formálnej aj materiálnej stránke za platný, a žiada, aby dedila v zmysle toho závetu. Notár skonštatoval, že žalobcovia v 1. až v 3. rade prichádzajú do úvahy ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine podľa § 473 Občianskeho zákonníka, ktorí vyhlásili, že dedičstvo neodmietajú a sú spôsobilí dediť. Všetci traja vyhlásili, že závet poručiteľa neuznávajú, považujú ho za neplatný, a že, podľa ich názoru, bol spísaný pod nátlakom.

10. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 8D/110/2016-49, Dnot 14/2017 zo dňa 17.8.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.9.2018, odkázal žalobcov v 1. až v 3. rade, aby v lehote do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podali žalobu na Okresný súd Piešťany o určenie, že závet poručiteľa je neplatný. Týmto účastníkom zároveň uložil, aby podanie žaloby oznámili a preukázali notárovi JUDr. Miroslavovi Holčíkovi ako zástupcovi súdneho komisára Miroslava Kupca.

11. Okresný súd Piešťany rozsudkom sp. zn. 6C/26/2017 zo dňa 23.10.2018 zamietol žalobu tých istých žalobcov v 1. až v 3. rade proti tej istej žalovanej o určenie neplatnosti darovacích zmlúv a zmlúv o zriadení vecného bremena, uzavretých medzi darcom V. M. a žalovanou ako obdarovanou dňa 3.11.2016 a zmluvy o darovaní pozemkov zo dňa 12.7.2016. Súd žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. O odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 24Co/29/2019-124 zo dňa 30.10.2019, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Obidva rozsudky nadobudli právoplatnosť tým istým dňom, dňa 20.1.2020.

12. Splnomocnený zástupca žalobcov v 1. až v 3. rade na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 24.9.2019 a 18.6.2020 predniesol súdu, že nie je pravdou, že by sa nestarali žalobcovia o poručiteľa, čo vedia dosvedčiť aj susedia, ktorým sa poručiteľ sťažoval na svoju ťažkú zdravotnú situáciu, a že bol odkázaný na opatrovatelku. Tieto skutočnosti vyplývajú zo spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/26/2017 o určenie neplatnosti darovacích zmlúv poručiteľa, ktorý daroval predmetný dom po častiach dvakrát po sebe. Poručiteľ za svojho života povedal svojim deťom, teda žalobcom, že žalovaná dlhodobo vyvíjala na neho psychický nátlak, čo bolo asi po dobu 1 roka, ktorá podmieňovala poskytovanie opatrovateľskej služby darovaním majetku poručiteľom a spísaním závetu, určenie neplatnosti ktorého je predmetom tohto sporu. O tomto nátlaku by sa vedeli vyjadriť žalobcovia, ako aj bývalá manželka poručiteľa.

13. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 24.9.2019 a 18.6.2020 predniesla súdu, že so žalovanou zastávajú názor, že závet bol spísaný v súlade so zákonom. Pokiaľ žalobcovia mali pochybnosti o nezištných úmysloch žalovanej a o vyvíjaní psychického nátlaku na poručiteľa, nič im nebránilo postarať sa o poručiteľa. Už v spore o určenie neplatnosti darovacích zmlúv nenavrhli žalobcovia žiadnych svedkov, ktorí by vedeli dosvedčiť žalobcami tvrdené správanie žalovanej a skutočnosť, že javili záujem o poručiteľa. Nakoľko poručiteľ nespísal listinu o vydedení, skutočnosti

uvádzané žalobcami o tom, že javili záujem o poručiťa, nie sú v tomto spore právne významné. Keďže listina o vydedení nebola spísaná, a žalobcovia sú neopomenuteľnými dedičmi poručiťa, prichádza do úvahy relatívna neplatnosť závetu, ktorá však nie je predmetom tohto sporu, keďže žalobcovia namietajú jeho absolútnu neplatnosť. Závet má všetky obsahové aj formálne náležitosti. V neprospech žalujúcej strany je samotná skutočnosť, že závet bol spísaný vo forme notárskej zápisnice, pričom dôkazné bremeno o vyvíjaní psychického nátlaku na poručiťa žalovanou je na žalujúcej strane, ktorá dôkazné bremeno neunesla. Preto navrhli žalobu zamietnuť a priznať žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v plnom rozsahu.

14. Súd nevykonal dokazovanie závetom, určenie neplatnosti ktorého je predmetom tohto sporu, nakoľko žiadna zo strán nenavrhol vykonať dokazovanie touto listinou. Žalobcovia navrhli síce dôkaz obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/26/2017, nenavrhol však dôkaz obsahom dedičského spisu, súčasťou ktorého je predmetný závet. Tento postup konajúceho súdu bol súladný s ust. § 185 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Aj bez návrhu môže súd vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Ďalej nevykonal súd dokazovanie nájomnou zmluvou na účely preukázania tvrdení žalovanej o tom, že bývala u poručiťa v nájme, ani žiadne dôkazy za účelom zistenia, či bývala v dome za odplatu alebo bezodplatne, či mala povinnosť poskytovať zdravotnícke služby ako protihodnotu za bývanie, či platila nájomné, ak platila, akou formou, či mala zmluvnú povinnosť všestranne sa starať o poručiťa, poskytovať mu osobnú pomoc a opateru, nakupovať, variť, prať a starať sa o spoločnú domácnosť, či bola prihlásená prechodný alebo na trvalý pobyt na základe nájomnej zmluvy, ktoré dôkazy navrhli vykonať a preukázať žalobcovia. Rovnako za tým účelom nevykonal súd ani dôkaz výsluchom vtedajšieho spolubývajúceho žalovanej, ktorý taktiež navrhla žalujúca strana, totožnosť ktorého svedka by mala byť uvedená v spise tunajšieho súdu sp. zn. 6C/26/2017, ktorý sa mal priamo podieľať na nájme izby v dome a na povinnostiach s tým spojenými. O zamietnutí návrhu na vykonanie týchto dôkazov rozhodol súd uznesením na pojednávaní dňa 18.6.2020 z dôvodu, že vykonanie týchto dôkazov by neprispelo k zisteniu skutkového stavu v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci samej. Z tých istých dôvodov súd nevykonal ani ďalšie dôkazy, ktoré žalobcovia iba naznačili, avšak priamo nenavrhol, vo svojich písomných vyjadreniach, napr. výsluch susedov, výsluch ich matky a zároveň bývalej manželky poručiťa, výsluch žalobcov, potvrdenie o ubytovaní žalobcu v 1. rade v hoteli v Piešťanoch, keďže aj tieto dôkazy mali slúžiť na preukázanie tvrdení žalobcov o tom, že prejavovali záujem o svojho otca počas života a na vyvrátenie tvrdení žalovanej, že sa o neho osobne starala.

16. Súd taktiež nevykonal dokazovanie celým obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/26/2017, keďže v danom prípade bolo pre zistenie skutkového stavu postačujúce oboznámenie sa s obsahom právoplatných rozsudkov súdu prvej a druhej inštancie. Pri dokazovaní v tomto spore nezaoberal sa konajúci súd ani tvrdeniami a dôkazmi o okolnostiach uzatvárania darovacích zmlúv poručiťom, keďže skúmanie platnosti darovacích zmlúv nie je ani predmetom tohto sporu, platnosť týchto zmlúv nebolo potrebné vyriešiť v tomto spore ani ako predbežnú otázku.

17. Súd vec právne posúdil nasledovne:

18. Podľa § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „CMP“), v prípadoch ustanovených týmto zákonom súd poverí notára, aby ako súdny komisár konal a rozhodoval v určitej veci; poverenie nie je súdnym rozhodnutím. Rozhodnutia vydané notárom a úkony vykonané notárom na základe poverenia sú rozhodnutiami a úkonmi súdu prvej inštancie.

19. Podľa § 161 ods. 1 CMP, v konaní o dedičstve poverí súd notára, aby vo veci konal a rozhodoval.

20. Podľa § 162 CMP, súd poveruje notárov so sídlom vo svojom obvode rovnomerne podľa rozvrhu práce, ktorý na návrh Notárskej komory Slovenskej republiky vydá predseda okresného súdu na každý kalendárny rok.

21. Podľa § 165 CMP, účastníkmi konania o dedičstve sú tí, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú poručiteľovými dedičmi.

22. Podľa § 194 ods. 1 CMP, ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac.

23. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 77 ods. 1 CSP, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

25. Podľa § 78 ods. 1 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

26. Podľa § 78 ods. 2 CSP, súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

27. Podľa § 473 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), v prvej skupine dedia poručiteľove deti a manžel, každý z nich rovnakým dielom.

28. Podľa § 473 ods. 2 OZ, ak nededí niektoré dieťa, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti. Ak nededia ani tieto deti alebo niektoré z nich, dedia rovnakým dielom ich potomci.

29. Podľa § 476 ods. 1 OZ, poručiteľ môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice.

30. Podľa § 476d ods. 1 OZ, poručiteľ môže prejaviť svoju poslednú vôľu do notárskej zápisnice; osobitný zákon ustanovuje, kedy sa musí úkon urobiť pred svedkami.

31. Podľa § 477 OZ, v závete poručiteľ ustanoví dedičov, prípadne určí ich podiely alebo veci a práva, ktoré im majú pripadnúť. Ak nie sú podiely viacerých dedičov v závete určené, platí, že podiely sú rovnaké.

32. Podľa § 478 OZ, akékoľvek podmienky pripojené k závetu nemajú právne následky; ustanovenie § 484 ods. 1 druhej vety (pozn. započítanie do dedičských podielov) tým nie je dotknuté.

33. Podľa § 479 OZ, maloletým potomkom sa musí dostať aspoň toľko, koľko robí ich dedičský podiel zo zákona, a plnoletým potomkom aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich dedičského podielu zo zákona. Pokiaľ tomu závet odporuje, je v tejto časti neplatný, ak nedošlo k vydedeniu uvedených potomkov.

34. Podľa § 40a OZ, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

35. Podľa § 469a ods. 1 OZ, poručiteľ môže vydediť potomka, ak a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch, b) o

poručiťa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať, c) bol odsúdený pre úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody v trvaní najmenej jedného roka, d) trvalo vedie neusporiadaný život.

36. Podľa § 469a ods. 2 OZ, pokiaľ to poručiť v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2.

37. Podľa § 469a ods. 2 OZ, o náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 a 480; v listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

38. Podľa § 480 ods. 1, ods. 2 OZ, závet sa zrušuje neskorším platným závetom, pokiaľ popri ňom nemôže obstáť, alebo odvolaním závetu; odvolanie musí mať formu, aká je potrebná pre závet. Poručiť zruší závet aj tým, že zničí listinu, na ktorej bol napísaný.

39. Podľa § 35 ods. 2 OZ, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

40. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

41. Podľa § 38 ods. 1, ods. 2 OZ, neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony. Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

42. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

43. Podľa § 215 ods. 1 ods. 2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

44. Predmetná žaloba je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, procesná prípustnosť ktorej vyplýva z osobitného predpisu, konkrétne z ust. § 194 CMP, na základe ktorého boli žalobcovia odkázaní uznesením súdu vydaným v dedičskom konaní na podanie žaloby o určenie neplatnosti závetu v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti uznesenia. Žaloba o určenie neplatnosti závetu bola doručená súdu dňa 20.9.2018, a teda bola podaná v súdom stanovenej lehote.

45. Subjektami sporu o dedičské právo, vrátane žaloby o neplatnosť závetu, musia byť všetci dedičia, ktorí vyhlásili, že dedičstvo neodmietajú a sú spôsobilí dediť, príp. tí dedičia, ktorí si už počínali ako dedičia, a z toho titulu dedičstvo už nemôžu odmietnuť. Subjektami sporu musia byť aj tí, dedičské právo ktorých sa javí byť ako menej pravdepodobné, a boli odkázaní v dedičskom konaní na podanie žaloby, čo je daný prípad. Všetky tieto subjekty tvoria nútené procesné spoločenstvo podľa § 78 CSP, a prípade, že by neboli všetci subjektami sporu, súd by bol povinný žalobu zamietnuť podľa § 78 ods. 2 CSP.

46. Po zistení, že prípustnosť žaloby podľa § 137 písm. d) vyplýva z osobitného predpisu, a že subjektami sporu sú všetci účastníci dedičského konania, aj tí, dedičské právo ktorých sa javí byť menej pravdepodobné, a teda že je splnená aj zákonná podmienka núteného procesného spoločenstva podľa § 78 CSP, začal sa súd zaoberať vecou samou, vec prejednal a vykonal dokazovanie.

47. Vykonaným dokazovaním listinami, a to zápisnicou o predbežnom vyšetrení sp. zn. 8D/110/2016, Dnot. 14/2017, zápisnicou sp. zn. 8D/110/2016, Dnot 14/2017 zo dňa 30.7.2018, oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 8D/110/2016-49, Dnot 14/2017 zo dňa 17.8.2018, ďalej oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/26/2017 zo dňa 23.10.2018, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/29/2019-124 zo dňa 30.10.2019, ako aj vyjadreniami strán sporu a ich zástupcov, súd mal za preukázané, že žalobcovia v 1. až v 3. rade sú deťmi poručiťa V. M., narodeného dňa X.XX.XXXX, naposledy bytom B. XXXX/XX, W., zomrelého dňa 8.11.2016, dedičské konanie po ktorom je vedené Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 8D/110/2016 a pred notárom povereným úkonmi súdneho komisára vo veci prejednaní dedičstva pod sp. zn. Dnot. 14/2017.

48. Otec žalobcov zriadil za svojho života závet spísaný JUDr. Miroslavom Kupcom, notárom so sídlom v Piešťanoch, vo forme notárskej zápisnice dňa 27.2.2015 pod sp. zn. N 56/2015, NZ 6625/2015, ktorým zanechal žalovanej celý svoj majetok, hnuteľný i nehnuteľný, kdekoľvek sa nachádzajúci, ktorý získa aj v budúcnosti, a všetky majetkové práva, ktoré bude vlastníť ku dňu smrti. Súd nevykonal dôkaz touto listinou, nakoľko žiadna strana tento dôkaz nenavrhol. Súd preto vychádzal iba z obsahu ostatných listinných dôkazov a z tvrdení strán sporu, ktoré neboli sporné.

49. Poručiteľ zomrel ako rozvedený, zanechal tri deti, ktorými sú žalobcovia v 1. až v 3. rade, ktorí prichádzajú do úvahy ako jeho dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine. Všetci traja v dedičskom konaní vyhlásili, že závet neuznávajú, považujú ho za neplatný z dôvodu, že poručiteľ ho mal zriadiť pod psychickým nátlakom žalovanej. Všetci traja synovia poručiteľa aj závetná dedička vyhlásili, že dedičstvo neodmietajú a že sú spôsobilí dedičť.

50. Keďže rozhodnutie o dedičskom práve záviselo od zistenia sporných skutočností, žalobcovia, dedičské právo ktorých sa javí byť menej pravdepodobné, boli súdom v dedičskom konaní odkázaní na podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesením č. k. 8D/110/2016-49, Dnot 14/2017 zo dňa 17.8.2018 postupom § 194 ods. 1 CMP. Títo žalobu podali na tunajšom súde v lehote určenej im uznesením, a bola jej pridelená spisová značka 22C/2/2018.

51. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno na preukázanie ich tvrdení o tom, že poručiteľ pri spísaní závetu nekonal slobodne a vážne, že konal pod psychickým nátlakom žalovanej, a že z tohto dôvodu je závet podľa § 37 ods. 1 OZ absolútne neplatný. Súd dodáva, že pohnútkou, ktorá viedla poručiteľa k rozhodnutiu uzavrieť závet, hoci by aj táto pohnútkou bola vyvolaná následkom presvedčania inou osobou, nemá vplyv na platnosť právneho úkonu závetu, pokiaľ pri spísaní závetu si závetca uvedomoval právne následky tohto právneho úkonu. V neprospech žalobcov nasvedčuje tá skutočnosť, že závet bol spísaný do notárskej zápisnice. Pokiaľ by otec žalobcov vykazoval akékoľvek náznaky neistoty vo svojom rozhodnutí spísať závet do notárskej zápisnice, je vysoko pravdepodobné, že notár by v takom prípade závet nebol spísal. Rozhodujúce bolo teda, že v okamihu, kedy závetca zriadil závet, bol tento presvedčený, že závet chce zriadiť, a to bez ohľadu na pohnútku, ktorá ho k tomuto rozhodnutiu priviedla. V tejto súvislosti súd odkazuje na ust. § 35 ods. 2 OZ, podľa ktorého prejav vôle nemožno vykladať v rozpore s jej jazykovým prejavom, teda v danom prípade v rozpore s textom závetu. Poručiteľ bol spôsobilým na právne úkony v čase spísania závetu, netrpel ani duševnou poruchou, ktorá by ho robila na tento právny úkon neschopným.

52. Samotná skutočnosť, že závetca vzal na vedomie poučenie notára o relatívnej neplatnosti závetu podľa § 479 OZ, sama osebe nie je dôkazom nedostatku slobody alebo vážnosti vôle poručiteľa, nakoľko zákon dáva možnosť závetcovi zanechať závetom celý svoj majetok komukoľvek, a to aj v prípade, ak v závete vynechal potomkov, ktorí sú tzv. neopomenuteľnými dedičmi. Vtedy notár spisujúci závet iba výslovne poučí závetcu o relatívnej neplatnosti závetu, ktorá spočíva v tom, že ak potomkovia ako neopomenuteľní dedičia sa dovolajú relatívnej neplatnosti v dedičskom konaní, patrí im polovica zákonného podielu, pokiaľ sú plnoletí. Maloletým patrí celý zákonný podiel. Podstata inštitútu relatívnej neplatnosti spočíva v tom, že relatívne neplatný právny úkon sa považuje za platný, pokiaľ ten, koho sa relatívna neplatnosť týka, sa relatívnej neplatnosti včas a účinne nedovolá. Pokiaľ závetca v danom prípade nevydedil žalobcov, a napriek tomu závetom odkázal celý svoj majetok žalovanej, ktorá nie je jeho príbuznou, bol si vedomý možnosti, že jeho deťom, t. j. žalobcom, bude patriť polovica ich zákonného podielu pre prípad, že by sa dovolali relatívnej neplatnosti. Inak povedané, skutočnosť, že poručiteľ trval na spísaní závetu aj po poučení o následku relatívnej neplatnosti závetu, taktiež nie je dôkazom absolútnej neplatnosti závetu pre nedostatok slobody a vážnosti vôle poručiteľa, keďže ide o bežný postup pri spisovaní závetov do notárskej zápisnice.

53. Právne bezvýznamným bolo aj presvedčenie žalobcov o tom, že slovenská spoločnosť (pozn. údajne) neuznávala a neuznáva skutočnosť, že by si úplne cudzia osoba nárokovala a prevzala celý majetok opatrovaného poručiteľa.

54. Všetky dôkazy, ktoré žalobcovia navrhovali vykonať, smerovali k preukázaniu ich tvrdení, že poručiteľa nezanedbávali, že o neho prejavovali záujem, a že žalovaná sa mala o poručiteľa starať iba zo zisťovacích dôvodov. Vykonanie týchto dôkazov by bolo účelné a hospodárne iba za účelom zisťovania

existencie dôvodov vydedenia, avšak k vydedeniu žalobcov poručiťom vôbec nedošlo, a neexistencia dôvodov vydedenia nie je predmetom tohto sporu.

55. Podľa Občianskeho zákonníka môže závetca závetom odkázať všetok svoj majetok komukoľvek. Závetca svoje rozhodnutie odkázať všetok svoj majetok konkrétnej fyzickej alebo právnickej osobe nemusí vôbec odôvodňovať, a nemusí ho odôvodňovať ani závetný dedič. Aj keby žalovaná, ktorá je jedinou závetnou dedičkou, sa vôbec o poručiťa nestarala, keby s ním vôbec nebyvala, dokonca, aj keby závetcu osobne vôbec nepoznala, ani takáto skutočnosť sama osebe nespôsobuje neplatnosť závetu pre nedostatok slobody vôle poručiťa alebo pre rozpor s dobrými mravmi. Neodmietnutie dedičstva závetným dedičom, ktorý nie je v príbuzenskom pomere so závetcom, nemožno považovať za rozpor s dobrými mravmi. Platnosť závetu nezávisí od skutočnosti, či závetný dedič „si zaslúžil“ alebo „si nezaslúžil“ dedičstvo tým, ako sa správal alebo nesprával k poručiťovi počas jeho života.

56. Právne bezvýznamné bolo tvrdenie žalobcov o tom, že žalovaná spočiatku údajne odmietla dedičstvo. Pokiaľ by dedičstvo naozaj odmietla, v dedičskom konaní by potom súd nemal dôvod uznesením odkázať synov poručiťa na podanie žaloby o určenie neplatnosti závetu, keďže v prípade odmietnutia dedičstva žalovanou by dedili výlučne dedičia zo zákona, t. j. žalobcovia v 1. až v 3. rade. Na druhej strane, odmietnutie dedičstva nemá vplyv na platnosť závetu, má vplyv „iba“ na dedenie samotné.

57. Závet je jednostranným právnym úkonom, a preto nemôže byť neplatný pre rozpor s dobrými mravmi, keďže konania v rozpore s dobrými mravmi by sa musel dopustiť samotný poručiť, čo je pri inštitúte závetu nemožné, keďže závet je prejavom vôle poručiťa zanechať majetok komukoľvek, koho si poručiť vyberie. Zákon v zásade neustanovuje závetcovi žiadne kritériá pre výber závetného dediča. Jediným zákonným obmedzením je inštitút neopomenuteľných dedičov, a následná relatívna neplatnosť závetu v prípade opomenutia neopomenuteľných dedičov, k čomu došlo v danom prípade.

58. Záverom súd poznamenáva, že zákon umožňuje závetcovi vlastný závet kedykoľvek zrušiť alebo zmeniť postupom podľa § 480 OZ, a teda ani otcovi žalobcov v danom prípade nič nebránilo predmetný závet zmeniť alebo zrušiť inou listinou. Navyše mal možnosť osobne zájsť za ktorýmkoľvek notárom, ktorý by spísal zrušenie alebo zmenu závetu do novej notárskej zápisnice, čo by malo za následok, že zrušenie alebo zmena závetu by bola navyše zaevidovaná v Notárskom centrálnom registri závetov, pričom toto zmenu alebo zrušenie závetu mohol zrealizovať aj bez vedomia žalovanej, keďže notár má zákonnú povinnosť mlčanlivosti o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvie v súvislosti s notárskou činnosťou.

59. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, a preto žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol.

60. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že zamietnutie žaloby o určenie neplatnosti závetu nevylučuje uplatnenie relatívnej neplatnosti závetu žalobcami, ktorí sú neopomenuteľnými dedičmi poručiťa, priamo v dedičskom konaní.

61. Ďalšie argumenty strán sporu konajúci súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu strán sporu, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou, ako napríklad, že žalovaná mala podľa žalobcov prevziať majetok poručiťa bez akejkoľvek protihodnoty, že sa o neho mala starať iba zo zisťných dôvodov, že žalobcovia navštevovali poručiťa, že žalovaná 10-14 dní po smrti poručiťa požiadala realitnú kanceláriu o sprostredkovanie predaja celej nehnuteľnosti.

62. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Nakoľko žalovaná bola v tomto spore plne úspešná a keďže súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v 1. až v 3. rade, ktorí tvoria v tomto spore nútené procesné spoločenstvo, v plnom rozsahu.

65. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).